

17/04/2015

Position paper KNGF over KWALITEIT LOONT

Inleiding

In de brief van de minister met de titel “Kwaliteit loont” en ook in veel wetenschappelijke onderzoeken en beleidsrapporten, wordt het belang van vitale burgers, participatie, meedoen, functioneren, (blijven) werken en langer thuis wonen onderkend. Bewegen en in beweging blijven is van groot belang. De fysiotherapeut is bij uitstek de zorgverlener die daarbij een grote rol kan vervullen. Hij is immers de deskundige op het gebied van bewegen en houding. Hij levert “kwaliteit in beweging” en is kosteneffectief. Door in te zetten op substitutie en stepped care, door het uitvoeren van het KNGF-programma “Masterplan Kwaliteit In Beweging (waar NPCF en verzekeraars bij betrokken worden) en door het (door-)ontwikkelen van richtlijnen en protocollen (evidence based), leveren de fysiotherapeuten van het KNGF een bijdrage aan kwaliteit, doelmatigheid en transparantie. En ze leveren daarmee een hele belangrijke bijdrage aan het realiseren van de beleidsdoelen van de minister.

Reactie KNGF

De minister stelt maatregelen voor die nuttig en effectief kunnen zijn bij de verbetering van de kwaliteit en duurzame betaalbaarheid van de zorg. Een korte reactie op vier onderdelen:

- Bevordering van contractering op kwaliteit

De minister noemt contractering **het** vehikel om de kwaliteit van de zorg te verbeteren en de betaalbaarheid te vergroten. Iedereen moet binnen een redelijke termijn en dichtbij huis zorg krijgen. Door eenzijdig de nadruk te leggen op de naturapolis, als enige polis die de verzekeraar dwingt tot het maken van afspraken over kwaliteit, service en prijs, wordt de suggestie gewekt dat een restitutiepolis tot minder kwalitatieve zorg leidt.

Overigens is het KNGF van mening dat fysiotherapie een kosteneffectieve basisvoorziening is, waarvoor geen eigen risico zou moeten gelden

Polissen met een lager verplicht eigen risico (als naar een gecontracteerde zorgverlener wordt gegaan) kunnen bijdragen aan meer koopkracht en minder zorgmijdend gedrag. Of het ook leidt tot minder ziektekosten is echter zeer de vraag. KNGF voorziet dat de huidige sturing door zorgverzekeraars op zo kort mogelijk behandelen bij onder andere de fysiotherapeut op termijn tot meer ingrijpende en duurdere zorg elders in de tweede lijn leidt. Dergelijke effecten zouden inzichtelijk gemaakt moeten worden en geborgd moeten worden in voorwaardelijke afspraken. Zoals bijvoorbeeld bij claudicatio: eerst fysiotherapie en looptraining, daarna eventueel een vaatoperatie in het ziekenhuis.

De minister stelt dat het de taak is van de verzekeraar om meer kwaliteit, zorg en service te vragen voor minder geld. Meer dan wat? Minder dan wat? Deze marktbenadering is bij fysiotherapie al een paar jaar gaande en leidt in de praktijk tot steeds forsere contracteringseisen waarbij fysiotherapeuten slechts kunnen tekenen bij het kruisje. Verzekeraars vergeten daarbij dat kwaliteit vraagt om een eerlijke beloning voor de zorgaanbieder, met voldoende financiële ruimte voor investeringen in innovatie.

- Versterking van de positie van verzekerden

Inzicht in de kwaliteit van het zorgaanbod is voor patiënten belangrijk. Dat onderschrijven we. Met het programma "Masterplan Kwaliteit In Beweging" (MKIB) beoogt het KNGF (onder meer) transparantie van de kwaliteit van de fysiotherapeut en de door de burger/patiënt ervaren kwaliteit inzichtelijk te maken. Uit de brief van de minister lijkt het alsof het alleen om kwaliteit van de tweede en derde lijn gaat. Van de eerste lijn worden vaak alleen de huisartsen genoemd. Belangrijk, maar andere eerstelijns zorgverleners, waaronder de fysiotherapeut, zijn minstens net zo belangrijk. Zeker gezien de ontwikkelingen, het beleid van zorg dicht in de buurt en het zo lang mogelijk in de eigen woonomgeving functioneren van de burger. Zorg op rollatorafstand!

Transparantie van de polisinhoud en inzicht in hoe verzekeraars hun inkoopbeleid vormgeven, is voor de consument van groot belang. De komst van de budgetpolissen is zeer slecht voor de consument en moet dan ook verdwijnen. De grote hoeveelheid polissen en poliscombinaties waaruit de consument maar moet zien welke voor hem of haar het meest geschikt is, is zeer klantvriendelijk en leidt tot grote negatieve verrassingen voor de consument. Informatie op de websites van verzekeraars, zorgvergelijkingssites etcetera. dient helder en duidelijk te zijn. Van groot belang blijft dat er een level playing field is: de "macht" dient gelijkelijk verdeeld te zijn over de drie partijen (zorgverzekeraars, patiënten/consumenten en zorgverleners).

- Verhoging kwaliteit van het zorgaanbod

De minister wil scherpere kwaliteitseisen stellen in het kader van de Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg (Wkkgz). Eén van die eisen heeft betrekking op de verplichting tot samenwerking tussen betrokken partijen. De minister zet in op meer kwaliteit in de keten. Dat is een goed voornemen. Niet alleen in de generalistische basis GGZ, maar ook bij andere vormen van zorg levert ketenzorg (integrale zorg) de juiste zorg, op de juiste plek door de juiste deskundige(n) op.

De bekostiging moet daarop aangepast zijn. Inrichting van die bekostiging gaat dus meerdere disciplines aan en het KNGF gaat ervan uit dat dit geldt voor de (geleverde) zorg, ongeacht of dit vanuit de basisverzekering of vanuit de aanvullende verzekering wordt betaald.

- Evenwicht in de sector

Een gezond evenwicht in de zorgsector is dringend gewenst. Het belang is al eerder door het KNGF aangegeven, maar kan niet genoeg worden benadrukt. Het KNGF wil als beroepsorganisatie en belangenbehartiger van haar 20.000 leden betrokken worden bij de ontwikkeling van modellen, waarbinnen gesprekken en onderhandelingen over inhoud, kwaliteit en service wél kunnen plaatsvinden. Mededingingsbepalingen die dit in de weg staan, moeten worden geschrapt.

Tot slot

Het KNGF betreurt het dat de minister uitsluitend met de partijen van de hoofdlijn-akkoorden rond de tafel wil zitten. Wél een appèl doen op samenwerking in de keten, maar niet betrokken worden bij de hoofdlijn-akkoorden doet wat het KNGF betreft geen recht aan de positie van alle betrokkenen. Commitment van allen is vereist om invulling te geven aan de ambitie om kwaliteit van zorg integraal inzichtelijk te maken. Voor het draagvlak en voor betrokkenheid bij de uitvoering van maatregelen is het noodzakelijk dat de minister ook de “overige” eerstelijns beroepsgroepen aan tafel uitnodigt.